

Unde

Bragagiu

Unde ondulează unde
Mici și line balta mică
Fulguesc subtil secunde
Ca și tăinuiri de frică.

Ceața gingașă și moale
Curge-n trestii lângă maluri,
Vremea cu picioare goale
Trece limpede pe valuri.

Parcă ar dori pe-un mire
Să-l unească în cunună
Precum șoapta de iubire
Cu-altă șoaptă se-mpreună.

Freamătă stejari și paltini
Luminoase basme multe
Că și stelele înalte
Au venit să le asculte.

Le ascult și eu, cu plete
Argintii și reci din iarnă,
Cum tot vin pe îndelete
Și-n izvor firav se toarnă.

Răcori-maș, dar mi-e teamă
Că din viața mea cea verde
Timpurile nunta cheamă
Steaua mea unde s-a pierde.

Dar ce-o fi – tot o să fie.
Mă topesc în orice seară
În albastră melodie...
Unde ești, dragă mioară?

Să îmi spui că singur sunt eu,
Și să-mi dai un glas de fluier
Ce porni din vremi cărunte
Ca-naintea mea să suie.
Victor Bragagiu